

РЕШЕНИЕ

№ 208

гр. София , 22.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 6-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН в публично заседание на втори юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Камен Иванов
Членове: Владимир Астарджиев
Виолета Магдалинчева

в присъствието на прокурора Росица Георгиева Слабакова (СГП-София) като разгледа докладваното от Владимир Астарджиев Въззивно наказателно дело от общ характер № 20211000600273 по описа за 2021 година

Производството е по реда на глава XXI от НПК.

С присъда №47 от 28.08.2020г. по НОХД №24/2020г., ОС-Видин, НО е признал подсъдимия М. П. И. за виновен за това, че на 14.03.2019г. на ГКПП „Дунав мост Видин-Калафат” чрез сила (удряне и блъскане с ръце) противозаконно попречил на орган на приходите - инспектор към ГД „Фискален контрол”, сектор „Велико Търново” при НАП М. Л. Ц. да изпълни свое законово задължение - да извърши проверка на превозвания от него товар с товарен автомобил „Ивеко” с ДК №*** и прикачено полуремарке с ДК №***, поради което и на основание чл.258, ал.2 вр. ал.1 НК го е осъдил на „лишаване от свобода” за срок от една година и „глоба” в размер на 2 000 лв.

На основание чл.66, ал.1 НК изпълнението на наложеното наказание „лишаване от свобода” е отложено за изпитателен срок от три години, считано от влизането на присъдата в сила.

Със същата присъда подсъдимият М. П. И. е осъден да заплати на гражданския ищец М. Л. Ц. сумата от 1 000 лв., представляваща обезщетение

за претърпени неимуществени вреди, ведно със законната лихва от 14.03.2019г. до окончателното изплащане на сумата, като е отхвърлил иска до пълния предявен размер от 5 000 лв.

На основание чл.189, ал.3 НПК подсъдимият М. П. И. е осъден да заплати в полза на ГПУ-Видин сумата от 42,81 лв. разноски на досъдебното производство и в полза на ОС-Видин разноски от 80 лв. разноски за вещо лице от съдебното производство.

Срещу присъдата в законоустановения срок е постъпила жалба от упълномощения защитник на подсъдимия М. П. И. - адв.И. В., както и допълнение към тази жалба. Жалбоподателят иска отмяна на присъдата и оправдаване на подсъдимия М. П. И.. В жалбата и нейното допълнение се оспорват направения от първата инстанция доказателствен анализ и приетите от съда фактически положения, като се сочи, че това е довело до неправилно приложение на закона и осъждането на подсъдимия И., който е спомогнал за извършване на проверката и по никакъв начин не е попречил на тази проверка. В жалбата и нейното допълнение не се иска събирането на нови доказателства.

Срещу присъдата в законоустановения срок е постъпила и жалба от упълномощения повереник на частния обвинител и граждански ищец М. Л. Ц. - адв.Р. Р., както и допълнение към тази жалба. С жалбата се иска увеличаване на наложеното на подсъдимия наказание и уважаване в цялост на предявения граждански иск. Оспорват се приетите от първата инстанция смекчаващи обстоятелства, като се твърди, че не са отчетени всички болки, страдания и унижения, изживени от пострадалата. В жалбата и нейното допълнение не се иска събирането на нови доказателства.

Депозирано е възражение от адв.И. В. като защитник на подсъдимия М. П. И. срещу въззивната жалба на частния обвинител и граждански ищец.

В разпоредително заседание на 12.03.2021г. въззивният съд по реда

на чл.327 от НПК е преценил, че за изясняване на обстоятелствата по делото не се налага разпит на подсъдимия, свидетели или експерти, както и ангажирането на други писмени или веществени доказателства.

Пред въззивния съд представителят на Софийска апелативна прокуратура предлага присъдата на първата инстанция да бъде изменена, като се уважи жалбата на частния обвинител и се увеличи наложеното наказание. Изтъква, че няма основание за оправдаване на подсъдимия и неговата жалба е неоснователна.

Упълномощеният повереник на частния обвинител и граждански ищец М. Л. Ц. - адв.Р. Р. пледира за увеличаване на наложеното на подсъдимия наказание и уважаване в пълнота на предявения граждански иск, като посочва отегчаващи вината на подсъдимия обстоятелства. По отношение на предявения граждански иск счита, че той е бил правилно уважен по основание, но определения от първата инстанция размер не отчита негативните усещания, изживени от пострадалата.

Частният обвинител и граждански ищец М. Л. Ц. - редовно уведомена, не се явява пред въззивния съд и не взема становище по делото.

Упълномощеният защитник на подсъдимия М. П. И. - адв.И. Н. пледира за отмяна на присъда, като поддържа изложените в жалба доводи за това. Твърди наличие на противоречия в доказателствения материал по отношение на механизма на употребената от подсъдимия сила. Иска справедливост и пледира за отхвърляне на жалбата на частния обвинител и граждански ищец, като оспорва наведените от неговия повереник доводи.

Подсъдимият М. П. И. подкрепя изложението на своя защитник. В последната си дума моли да бъде оправдан.

Софийски апелативен съд, след като обсъди доводите в жалбата на подсъдимия И. и в нейното допълнение, доводите в жалбата на частния обвинител и граждански ищец Ц. и в нейното допълнение, както и тезите,

изложени от страните в съдебно заседание, и след като в съответствие с чл.314 от НПК провери изцяло правилността на атакуваната присъда, **констатира**, че не са налице основания за отменяването или изменяването на първоинстанционния акт.

Първоинстанционната присъда е постановена при изяснена фактическа обстановка, като фактите са приети от съда след задълбочен анализ и обсъждане на събраните доказателства по делото и посочване на причините, поради които съдът е направил своите изводи и за фактите, и за правото.

За да приеме установените факти по делото окръжният съд е обсъдил показанията на разпитаните по делото свидетели, заключението на видеотехническата експертиза по делото, писмените доказателства и доказателствени средства, събрани на досъдебното производство и пред първата инстанция, направил е оглед на вещественото доказателство - запис от камера за видеонаблюдение, като е подложил на анализ поотделно и в съвкупност целия доказателствен материал в съответствие с изискванията на чл.305, ал.3 НПК и е достигнал до изводи по фактите, които се споделят като цяло от въззивния съд. Необходими са някои необходими допълнения относно фактическата обстановка, направени в съответствие с правомощието на настоящия съд по чл.316 НПК за самостоятелна преценка на доказателствата по делото.

Въззивният съд, след извършения собствен доказателствен анализ, приема следното от фактическа страна:

Подсъдимият М. П. И. е роден на ***г. в гр.***, българин, български гражданин, неосъждан, със средно образование, женен, шофьор, живее в с.***, обл.***, ЕГН *****.

Подсъдимият М. П. И. работел като шофьор в ЕТ „А.-Г. П.” и осъществявал международни превози с превозни средства на търговеца.

На 14.03.2019г. подсъдимият И. управлявал товарен автомобил „Ивеко” с ДК №*** и прикачено полуремарке с ДК №*** и превозвал от ФРГ специален огнеупорен цимент за „Пещострой” ООД - гр.Стара Загора. Товарът бил съпроводен от международна товарителница (ЧМР) и фактура. В международната товарителница (л.53 от ДП) липсвало описание на товара, а само посочване на неговото количество - 20 палети с общо тегло 20 500 кг.

Около 12.00 часа на 14.03.2019г. подсъдимият М. П. И. с управляваното от него превозно средство навлязъл на територията на Република България и преминал граничен контрол.

След преминаване на граничния контрол - около 12.20 часа подсъдимият И. бил спрян от св.М. Л. Ц. за извършване на проверка.

Св.М. Л. Ц. работела като инспектор по приходите към Главна дирекция „Фискален контрол” към сектор „Велико Търново” на НАП. Свидетелката била с униформено облекло и обозначена със служебна карта.

Св.Ц. поискала от подсъдимия И. да предостави документите, придружаващи превозвания от него товар.

Подсъдимият И. подал на св.Ц. международната товарителница (ЧМР), като св.Ц. установила, че в нея липсва описание на превозвания товар и поискала от подсъдимия И. да отвори за физическа проверка полуремаркетото.

Подсъдимият И. слязъл от шофьорската кабина и отворил разположените отзад на полуремаркетото товарни врати.

Св.Ц. видяла поставените в полуремаркетото палети и поискала от подсъдимия да предостави други придружаващи товара документи, за да установи какъв точно е товарът.

Подсъдимият М. П. И. се ядосал и издърпал от ръцете на свидетелката международната товарителница (ЧМР), като започнал да вика, че няма да дава документи и свидетелката няма право да го проверява.

Св.Ц. се опитала да дръпне от ръцете на подсъдимия документите,

но в този момент подсъдимият я ударил с ръка в областта на дясната ръка и започнал да я изблъсква с две ръце.

Св.Ц. извикала на подсъдимия да представи личните си документи, но той отговорил, че ще ги предостави само на полицаи, като употребил и груби нецензурни изрази.

Св.К. П. Ц. - колега на пострадалата Ц. видяла ставащото, развикала се за помощ и повикала намиращия се в кабинката си граничен полицаи - св.А. И. А..

Св.А. излязъл от мястото на работата си и се приближил към подсъдимия и св.Ц.. Като видял приближаващия полицаи в униформа, подсъдимият И. преустановил агресивните си действия към св.Ц. и по искане на св.А. му представил личните си документи и документите относно превозвания от него товар.

По разпореждане на граничните служители подсъдимият И. освободил с управляваното от него превозно средство коридора за проверка, в който се намирал.

На подсъдимия И. бил съставен акт за установяване на административно нарушение по ДОПК от св.М. Л. Ц., а по-късно подсъдимият И. бил задържан на основание чл.72, ал.1, т.1 ЗМВР и започнало досъдебно производство.

Описаната фактическа обстановка се установява от събраните по делото от първата инстанция показания на свидетелите М. Л. Ц., К. П. Ц. и А. И. А., от заключението на приетата по делото видеотехническа експертиза (л.20-л.22 от ДП), както и от писмените доказателства и доказателствени средства - справка за съдимост (л.9 от ДП), протокол за оглед на веществени доказателства с фотоалбум (л.25-л.29 от ДП), писмо №ИЗ-1218/15.03.2019г. на „Дунав мост Видин-Калафат” АД (л.30 от ДП), писмо №15304/25.09.2019г. на ТД на НАП - Велико Търново с документи относно длъжностното качество на св.М. Л. Ц. (л.33-л.35 от ДП), заповед за задържане (л.45 от ДП),

международна товарителница (ЧМР) (л.53 от ДП), акт за установяване на административно нарушение (л.54-л.55 от ДП) и справка АИС „БДС” (л.56-л.59 от ДП).

В основата на фактическата обстановка е и вещественото доказателство - видеозапис на станалото, направен от видеокамера на ГКПП „Дунав мост Видин-Калафат”. На вещественото доказателство е извършен оглед на 12.09.2019г. (л.25-л.29 от ДП), както и в съдебното заседание на 28.08.2020г. (л.45-л.46 от делото) в присъствието на страните.

В посочения доказателствен материал липсват каквито и да било противоречия, като фактите по делото са установени от показанията на тримата свидетели-очевидци на извършеното от подсъдимия И. престъпление.

В подкрепа на техните показания е и видеозаписът от видеотехническото средство за наблюдение, монтирано за визуално покриване на коридора за проверка на ГКПП „Дунав мост Видин-Калафат” в съответствие с изискванията на чл.102, ал.1, т.9 от ЗМВР.

Годността на вещественото доказателство е установена по категоричен начин от заключението на приетата по делото без оспорване видеотехническа експертиза. Тази експертиза сочи, че в записът липсват следи от манипулации.

Действията на подсъдимия са заснети в реално време и без прекъсване от средството за видеонаблюдение на ГКПП.

Самият подсъдим И. не дава обяснения по обвинението срещу себе си нито пред съда, нито на досъдебното производство, но след личното наблюдаване на заснетото, е потвърдил, че именно той е бил заснет от камерата.

Действията на подсъдимия и осъществената от него агресия по отношение на пострадалата Ц. се възпроизвеждат последователно от самата пострадала, от очевидеца на станалото - св.Ц., от св.А. - граничен полицаи, който не е видял упражненото насилие, но е възприел вербалната агресия и

състоянието на подсъдимия непосредствено след извършване на престъплението.

Всички тези обстоятелства мотивират и настоящия въззивен състав, както и първата инстанция, да възприеме описаната фактическа обстановка.

Неоснователни са доводите на защитата, че механизмът на насилието не бил установен категорично. Този механизъм е описан от посочените свидетели-очевидци без никакви противоречия, като разликата в детайлите е напълно обяснима с оглед на разположението на свидетелите спрямо мястото на ставащото - св.Ц. е била непосредствен обект на нападението и се е намирала в близост до подсъдимия И., докато св.Ц. е била на разстояние повече от десет метра от ставащото, а св.А. е бил в своята кабинка.

Описаното от свидетелите напълно съвпада с установеното при огледа на вещественото доказателство, направен на досъдебното производство и фиксиран в протокола за оглед и приложения към него фотоалбум, като при огледа на същото вещественото доказателство в съдебно заседание не са установени пропуски и/или отклонения в описаното от разследващите органи.

Съдът цени и приложените по делото писмени документи, сред които е и оригиналът на представената на св.Ц. международна товарителница (ЧМР) на л.53 от досъдебното производство. Тази товарителница изцяло потвърждава твърденията на св.Ц. за необходимостта от осъществяване на допълнителна документална и физическа проверка на превозвания от подсъдимия И. товар, която той е осуетил. В тази товарителница в графа 13 не е посочен видът на стоката, в графа 15 не е посочен обемът на стоката.

По всички тези съображения въззивният съдебен състав установи описаната фактическа обстановка, като по отношение на фактите, приети от първата инстанция са направени някои уточнения, в съответствие с правомощията на въззивния съд по чл.316 НПК.

Посоченото мотивира въззивният съд да приеме, че при така установената фактическа обстановка подсъдимият М. П. И. е осъществил на 14.03.2019г. състава на престъплението по чл.258, ал.2 вр. ал.1 НК, както от обективна, така и от субективна страна.

От обективна страна – на 14.03.2019г. на ГКПП „Дунав мост Видин-Калафат” подсъдимият М. П. И. чрез сила (удряне и блъскане с ръце) противозаконно е попречил на орган на приходите - инспектор към ГД „Фискален контрол”, сектор „Велико Търново” при НАП М. Л. Ц. да изпълни свое законово задължение - да извърши проверка на превозвания от него товар с товарен автомобил „Ивеко” с ДК №*** и прикачено полуремарке с ДК №***.

Св.Ц. е била служител на орган по приходите (НАП), като съобразно длъжностната си характеристика (л.34-л.35 ДП) е имала задължението да осъществи проверка на управляваното от подсъдимия И. превозно средство и намиращите се в това превозно средство вещи (стоки).

Подсъдимият е попречил на св.Ц. да извърши необходимата проверка, като е взел от ръцете на св.Ц. превозните документи, отказал е да предостави други съпровождащи товара документи, както и своите документи, а освен това е упражнил насилствени действия - нанесъл е удар по ръката на св.Ц. и е предприел действия по нейното изблъскване с ръце от мястото на проверката.

По този начин подсъдимият М. П. И. е осъществил състава на престъплението по чл.258, ал.1 НК, а е налице и квалифициращото обстоятелство по ал.2, пр.1 от този текст - употребата на сила. Действията на подсъдимия И. са засегнали физически пострадалата Ц., като по отношение на нея е употребена сила чрез нанасяне на удар и изблъскване с ръце.

Неоснователни са твърденията на защитата, подкрепени от подсъдимия, че той е съдействал на проверката. Напротив - след първоначалното предоставяне на международната товарителница (ЧМР), която не е била надлежно попълнена, той е взел от ръцете органа по приходите - св.Ц. тази товарителница, отказал я да е върне, ударил е и е изблъскал органа по приходите от мястото на проверката, като по този начин

е осуетил тази проверка. Едва намесата на трети лица - св.Ц. и св.А. е позволил да бъде извършена надлежната проверка на товара, която е станала след задържането на подсъдимия по ЗМВР.

Всичко посочено позволява на съда да приеме, че обективната страна на престъплението по чл.258, ал.2 вр. ал.1 НК е била осъществена от действията на подсъдимия.

Налице е и субективната страна на състава на престъплението - подсъдимият М. П. И. е действал при условията на пряк умисъл. Той е съзнавал длъжностното качество „орган по приходите” на св.Ц., която е била надлежно обозначена с удостоверение и униформа, представила се е на подсъдимия И. именно като орган на НАП, подсъдимият е представил документите на тази свидетелка именно защото тя е била орган по приходите. Св.Ц. е обяснила на подсъдимия необходимостта от проверката, като той е предприел действия да осуети тази проверка и недвусмислено е изразил с действия и вербално своето несъгласие да бъде осъществена проверка.

Подсъдимият И. е шофьор с опит в международните превози и е бил напълно наясно, че неговото насилствено поведение пречи за осъществяване на длъжимите от орган по приходите действия.

Съгласно чл.258, ал.2 от НК предвиденото за случая наказание е „лишаване от свобода” в размер от една до шест години и „глоба” в размер от две хиляди до пет хиляди лева.

Първоинстанционният съд е наложил наказание в минималния предвиден от закона размер - „лишаване от свобода” за срок от една година и „глоба” в размер на 2 000 лв.

Въззивният съд е съгласен с наказанието, определено от първата инстанция, като намира, че то съответства в пълнота на доказателствата по делото и ще осъществи целите както на генералната, така и на специалната превенция по чл.36 НК.

По делото са налице само смекчаващи отговорността на подсъдимия

обстоятелства, като в същото време тези смекчаващи обстоятелства не са нито многобройни, нито изключителни, за да се налага прилагането на чл.55 НК. Определянето на наказанието в рамките на закона при условията и по реда на чл.54 НК съответства на обстоятелствата по делото и не е прекомерно за стореното от подсъдимия И..

Подсъдимият М. П. И. е неосъждан, има положителна характеристика, няма данни за други противоправни прояви, преустановил е своите действия след намесата на св.А., на пострадалата не са причинени никакви трайни или значителни вредни последици. Подсъдимият И. е в напреднала възраст, социално и трудово е ангажиран, като извършеното от него е инцидентно в живота му и не се отличава с някакъв интензитет, който да надвишава необходимото за квалифициране на деянието по по-тежкия текст на чл.258, ал.2 НК.

Поради това налагането на наказанието в минималния възможен размер отговаря на установеното по делото и ще осъществи целите по чл.36 НК.

Изтъкнатите от частния обвинител Ц. в жалбата и чрез повереника пред въззивния съд доводи като основание за увеличаване на наказанието, не намират опора в доказателствата по делото, доколкото нито отношението на подсъдимия е било унижаващо спрямо пострадалата, нито целите на генералната превенция налагат някакво по-тежко наказание спрямо лице в напреднала възраст и с безупречно минало. Претърпените от пострадалата Ц. болки и страдания са били ограничени във времето на самия инцидент и в дните непосредствено след него, без да е доказано някакво по-трайно или травмиращо въздействие върху нейната личност.

Поради това определените от първата инстанция размери на наказанието „лишаване от свобода” и на наказанието „глоба” са справедливи и целесъобразни и трябва да се потвърдят.

Налице са и условията за прилагане на чл.66, ал.1 НК и за отлагане на изпълнението на наложеното наказание „лишаване от свобода”. Подсъдимият И. не е осъждан, налага се наказание под три години „лишаване от свобода” и целите на наказателната репресия не налагат ефективното

изтърпяване на наложеното наказание „лишаване от свобода”. Трябва да се отбележи, че липсва протест или жалба от частния обвинител срещу прилагането на чл.66, ал.1 НК и въззивният съд е ограничен от разпоредбата на чл.337, ал.2, т.2 НПК във възможността да постанови ефективно изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода”.

Съдът от първата инстанция основателно и законосъобразно е уважил предявения от пострадалата граждански иск.

На гражданската ищца М. Л. Ц. - пострадала от насилствените действия на подсъдимия И., са причинени неимуществени вреди от противоправното и виновно поведение на подсъдимия, които са в пряка и непосредствена причинна връзка с това поведение. По делото са събрани доказателства за стреса и болката, изпитани от пострадалата Ц., преживените от нея неприятни изживявания и усещане за унижително третиране от страна на подсъдимия И., поради което уважаването на гражданския иск от страна на състава на ОС-Видин е основателно и следва да бъде потвърдено.

Въззивният съд намира, че определеното от първата инстанция обезщетение в размер на 1 000 лв., съответства напълно на критерия за справедливост, установен в чл.52 ЗЗД, като отговаря и на претърпените в действителност неприятни изживявания от гражданския ищец, които могат да бъдат възстановени с тази парична сума.

Претенцията за увеличаване на размера на сумата е необоснована и жалбата на частния обвинител и гражданки ищец в тази нейна част не следва да се уважава. Няма някаква по-голяма интензивност или продължителност както на причинената болка, така и на моралните страдания, усетени от пострадалата Ц..

Съдът се е произнесъл по веществените доказателства и разноските по делото в съответствие с разпоредбите на НПК и присъдата и в тази нейна част следва да бъде потвърдена.

Пред настоящия съдебен състав частният обвинител и граждански ищец М. Л. Ц. не е представила доказателства за направени разноси и не е претендирала такива.

При извършената на основание чл.314 от НПК цялостна служебна проверка на правилността на атакуваната присъда, въззивната инстанция не констатира наличието на основания, които да налагат нейната отмяна или изменение.

Водим от всичко изложено и на основание чл.334, т.6 от НПК вр. чл.338 от НПК, **Софийски апелативен съд, Наказателно отделение, 6 състав**

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло присъда №47/28.08.2020г., постановена по НОХД №24/2020г. по описа на ОС-Видин, НО.

Решението подлежи на обжалване или протест пред Върховния касационен съд на Република България в 15-дневен срок от съобщаването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____